

บทที่ 3

การสื่อสารเชิงอวัจนภาษา

ความหมาย ของการ สื่อสาร อวัจนภาษา

การสื่อสารที่ปราศจากถ้อยคำ

สภาพการสื่อสารที่ไม่ใช่การพูดและการเขียน

กิริยาท่าทาง สีหน้า การเคลื่อนไหวส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกาย

ช่วงเวลาที่ใช้ในการสื่อสาร สภาพแวดล้อม

วัตถุอื่นๆ ที่แวดล้อมการสื่อสาร

มักใช้ควบคู่กับคำพูด

ช่วยให้การสื่อสารชัดเจนและเฉพาะเจาะจงยิ่งขึ้น

หน้าที่ของ การสื่อสาร เชิง อวัจนภาษา

1. ทำหน้าที่แทนคำพูด

2. ทำหน้าที่สนับสนุน หรือ
เป็นกิจกรรมควบคู่ไปกับการ
พูด

3. ทำหน้าที่ขัดแย้ง เป็น
กิจกรรมที่ตรงข้ามกับคำพูด

อวัจนภาษาจากสภาพแวดล้อม

- 1. พื้นที่และบริเวณ

- 2. ระยะห่างระหว่างบุคคล

เวลา

- เวลาเป็นสิ่งที่สำคัญในกระบวนการสื่อสารในองค์กร
- การสื่อสารในองค์กรต้องคำนึงถึงช่วงเวลาที่เหมาะสม ไม่ควรส่งเร็วหรือช้าเกินไป
- การสื่อสารกลุ่มย่อย ไม่ควรใช้เวลานานเกินไป เพราะจะทำให้กระทบกับภาระงานส่วนตัวของเพื่อนร่วมงานได้

อาคารสถานที่และการจัดตกแต่งสถานที่

- การจัดที่นั่งและจัดแต่งสถานที่ส่งผลต่อการสื่อสารด้วย เช่น การจัดโต๊ะให้เกิดบรรยากาศที่เป็นทางการหรือผ่อนคลายสำหรับผู้มาติดต่อ
- การจัดตกแต่งสถานที่ เช่น สีผนังห้อง แสงไฟ การจัดวางสิ่งของต่างๆ ล้วนแต่สื่อความหมายทั้งสิ้น

อวัจนภาษาจากคุณลักษณะทางกายภาพ ของผู้สื่อสาร

ใบหน้า

รูปร่าง

ส่วนสูง

กลิ่นกาย

เสื้อผ้า

สิ่งของ
เครื่องใช้

อวัจนภาษาจากการเคลื่อนไหวทางร่างกาย

- อากัปกิริยาหรือการเคลื่อนไหวทางร่างกาย มี 5 รูปแบบ ดังนี้

1. เครื่องหมายหรืออากัปกิริยาที่ใช้แทนคำพูด

2. ใช้ประกอบคำพูด

3. ใช้ควบคุมหรือกระตุ้นเตือน

4. ใช้แสดงอารมณ์

5. เป็นอุปนิสัย

การสัมผัสและการแสดงสีหน้า

- การสัมผัสสามารถสื่อความหมายได้อย่างลึกซึ้ง ในบางวัฒนธรรม การสัมผัสจำเป็นอย่างยิ่งในการสื่อสาร

- ส่วนการแสดงสีหน้า สามารถบ่งบอกอารมณ์ความรู้สึก และเป็นส่วนที่ใช้แทนความหมายของคำพูดได้ดีที่สุด

การ
แสดงออก
ทางสายตา

ควบคุมการสื่อสาร

ติดตามผลปฏิกิริยา
ตอบกลับ

แสดงความรู้ความ
เข้าใจ

แสดงอารมณ์

การแสดงออกทางสายตาที่เป็นประโยชน์ ต่อการทำงาน

- การสบตาแสดงถึงความซื่อสัตย์และบริสุทธิ์ใจ
- บุคคลมักหลีกเลี่ยงการสบตาเมื่อรู้สึกเขินอาย
- ในระยะสังคมและระยะสาธารณะ ผู้สนทนาจะสบตาได้ง่ายกว่าการสนทนาในระยะใกล้ชิด
- การสบตามีความแตกต่างกันไปตามวัฒนธรรม

น้ำเสียงและท่าทาง

- น้ำเสียงเป็นอวัจนภาษาที่แสดงอารมณ์ความรู้สึกของผู้พูดได้ชัดเจน
- ท่าทางสามารถแสดงอารมณ์ความรู้สึก หัตถ์สนคติ อารมณ์ ความเป็นกันเอง แสดงความเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย
- ท่าทางมีความสัมพันธ์กับวัฒนธรรม การแสดงท่าทางบางอย่างถือเป็นท่าทางที่ไม่สุภาพ

สรุป

- การสื่อสารอวัจนภาษา คือการสื่อสารที่ใช้ท่าทาง สีหน้า แววตา การเคลื่อนไหว น้ำเสียง การสัมผัส
- นอกจากนั้นยังเป็นการสื่อสารที่ใช้องค์ประกอบต่าง ๆ ในการทำงานเพื่อสื่อสาร เช่น การจัดวางโต๊ะ สีที่ใช้ในการทาผนังห้อง

ฉบับที่ 3

